

کافی است مدتی در آیات قرآن تدبّر شود تا مَهمین بودن آن نسبت به سایر ادیان احساس گردد.

شماره پرسش: ۳۰۶۶۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۰/۱/۱۳ ۰۶:۰۵:۱۲

متن پرسش

سلام: من در بررسی ادیان به تکافو ادله رسیدم و قادر به انتخاب نیستم تکلیفم چیست؟ هر کدام محاسن و معایبی دارند که دیگری ندارد. مثلاً اگر ملاک را محبت خدا به بندگان بدانیم بنظر می‌رسد مسیحیت سرآمد است چون خداوند برای نجات ما بندگان بالفطره عاصی یگانه فرزندش را به صلیب می‌سپارد اما مسئله تثلیث معقول نیست. ادیان هند بلاشک سرآمد وحدت وجود هستند و برترین توحید را در بین ادیان مطرح می‌کنند. اما مسئله نبوت در آن جایگاهی ندارد. اسلام جامعیت خوبی دارد اما خدایی که مطرح می‌کند خشن است معشوق نیست معبود است، توحیدی که مطرح می‌کند در حد دو تا نبودن خداست و از آن لطافت های توحیدی ادیان هند خبری نیست گرچه از مسیحیت بهتر است همینطور می‌توان در فضل و عیب سایر ادیان سخن گفت و نکته ای که نباید فراموش کرد اینست که بسته به اینکه چه ملاک های برون دینی ای را قبل از انتخاب دین پذیرفته باشیم و ملاک خود این ملاک ها هم خود داستانیست و شاید بیشتر ذوقی باشد پس از آنکه ملاکهایی هم برگزیدیم باز در مقایسه ادیان به تکافو می‌رسیم و هر دینی بخش هایی از ملاکهای ما را دارد و بخش هایی را ندارد چه کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده در جای خوبی ایستاده‌اید و بنده هم چنین تجربه‌هایی داشته‌ام. به هیچ وجه هیچ‌کدام از ادیان را مردود نمی‌دانم ولی به نظر بنده اسلام به جهت آن که در عین حضور تاریخی آخرالزمانی‌اش که باید جوابگوی نیاز این انسان باشد، جامعیت فوق‌العاده‌ای دارد و واقع‌بینی‌های آن را نباید حمل بر خشونت نمود. کافی است مدتی در آیات آن تدبّر شود تا مَهمین بودن آن نسبت به سایر ادیان احساس گردد. موفق باشید